

visumsagen, kan være medvirkende til at nedbringe sagsbehandlingstiden i visumsager.

Forslaget kræver ikke ændring af udlændingeloven. Integrationsministeriet vil således anmode Udlændingestyrelsen og Udenrigsministeriet om at vejlede om styrelsens praksis vedrørende oversættelse af dokumenter, der indleveres i forbindelse med en visumansøgning, på Udlændingestyrelsens og Udenrigsministeriets hjemmesider. Integrationsministeriet vil tilsvarende orientere herom på sin hjemmeside.

Endvidere vil tillægsansøgningskemaet, som anvendes i forbindelse med visumansøgninger til Danmark, blive ændret, således at visumansøgere vejledes om Udlændingestyrelsens praksis vedrørende oversættelse af dokumenter, der indgår i visumsagen.

4. Overdragelse af kompetence til repræsentationerne

4.1. Den gældende kompetencefordeling i visumsager

Efter udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse i visumsager i første instans med klageadgang til Integrationsministeriet.

Det fremgår af udlændingelovens § 47, stk. 2, at der efter aftale mellem integrationsministeren og udenrigsministeren kan gives danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at udstede visum og opholdstilladelser. Visum udstedes af Udlændingestyrelsen eller af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation, der efter udlændingelovens § 47, stk. 2, er bemyndiget hertil af integrationsministeren, jf. udlændingebekendtgørelsens § 17, stk. 1.

De danske repræsentationer i udlandet har således i dag kompetence til at udstede visum, men ikke kompetence til at meddele afslag på en ansøgning om visum.

I hvilket omfang de danske repræsentationer i udlandet kan udstede visum uden forelæggelse for Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 47, stk. 2, fremgår af "De fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer for de kontraherende parter i Schengenkonventionen", der tillige indeholder særskilte danske instrukser til de danske repræsentationer (viseringsinstruksen).

Det fremgår af viseringsinstruksen, at de danske repræsentationer i udlandet kan udstede visum uden forelæggelse for Udlændingestyrelsen, bortset fra i følgende tilfælde:

- Hvis ansøgeren er opført i Schengeninformations-systemet, nationale forbudslistes eller sanktionslistes eller har nationalt indrejseforbud.

- Hvis ansøgeren er indehaver af rejседokument for flygtninge eller fremmedpas eller andet rejседokument, bortset fra ansøgere, som er omfattet af landegruppe fire, og som uanset formålet i øvrigt opfylder betingelserne for at få visum, og ansøgere, som repræsentationen efter en bedømmelse af den pågældendes baggrund, rejsens formål og finansielle situation vurderer ikke vil forstyrre den offentlige orden og vil returnere, inden visummet udløber.
- Hvis der ansøges om transitvisum, og ansøgeren ikke har visum eller indrejsetilladelse til vedkommende tredjeland, eller rejseruten gennem Schengenområdet ikke kan anses for velbegrunnet.
- Hvis der ansøges om visum gyldigt i mere end et år.
- Hvis ansøgerens pas indeholder stempler om afvisning, udsendelse, annulleret opholdstilladelse, udrejsefrist eller registreret udrejse.
- Hvis ansøgeren er et barn under 18 år, og forældrene bor i Danmark.
- Hvis ansøgeren er ved at blive eller er blevet adopteret, og opholdstilladelse ikke er udstedt.
- Hvis ansøgeren skal påbegynde uddannelse, uanset at ansøgeren fremlægger bekræftelse fra uddannelsesinstitutionen.
- Hvis ansøgeren skal i lægebehandling, uanset at ansøgeren fremlægger bekræftelse fra lægen eller hospitalet.
- Hvis ansøgerens opholdstilladelse i Danmark eller det angivne bopælsland er udløbet.
- Hvis ansøgeren ikke har nationalitetspas, diplomat- eller tjenstepas eller tilbagerejsetilladelse til Canada eller USA.
- Hvis ansøgeren foreviser anbefalinger eller invitationer fra personer, firmaer, organisationer eller foreninger, som ikke er repræsentationen bekendt, og hvis troværdighed ikke er almindeligt anerkendt.
- Hvis ansøgeren angiver en reference i Danmark, og der foreligger usikkerhed om, hvorvidt ansøgeren og referencen kender hinanden.
- Hvis ansøgeren må antages ikke selv eller ved referencer at kunne finansiere opholdet.
- Hvis ansøgeren efter omstændighederne kan formodes at ville udøve prostitution eller kriminalitet efter ankomsten.
- Hvis ansøgeren ønsker visum for længere tid, end hvad der synes nødvendigt for det angivne formål med rejsen.
- Hvis ansøgeren ønsker et nationalt begrænset visum.
- Hvis repræsentationen på baggrund af det af ansøgeren oplyste eller i øvrigt får mistanke om, at en visumansøger fra et land, hvor der er uro eller bor-